



עמ"ת 16375/01/15 - מדינת ישראל נגד ח ח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

09 ינואר 2015
עמ"ת 16375-01-15

בעניין:

מדינת ישראל

העורר

נ ג ד

ח ח

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד סויסה פיני
המשיב וב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות אלימות כלפי רעייתו בשתי הזדמנויות שונות.

נטען כי בתאריך 1.1.15 בשעת צהריים, בעת שהמשיב שהה בביתו יחד עם המתלוננת, אמה ואחיותיה, ועל רקע פניה של האם אל הנאשם בענין שולי, תקף המשיב את המתלוננת בכך שאחז בידה וצווארה, הצמיד את ראשה בכוח לחלון, ואמר לה "תשתקי". המשיב סטר בפניה של המתלוננת לעיני כל הנוכחים, והוסיף ואמר לה "אל תנשמי, תשתקי". כתוצאה ממעשים אלה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש לאחר שדיממה משיניה, וחשה רגישות בראשה, והיא נזקקה לטיפול רפואי.

עוד נטען בכתב אישום כי כשבועיים ימים לפני המועד האמור, בתאריך 17.12.14, אף זאת בדירת בני הזוג, התגלע ויכוח בין המשיב והמתלוננת על רקע מחלוקת כספית. במהלך הויכוח תקף המשיב את המתלוננת בכך שהיכה אותה בראשה באמצעות ידיו, ולאחר מכן נטל מטריה והיכה אותה באמצעות המטריה ברגליה.

יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

בבימ"ש קמא היתה הסכמה לענין קיומן של ראיות לכאורה, וממילא היתה הסכמה לעילת מעצר סטטוטורית במקרה זה. יחד עם זאת, ביהמ"ש סבר כי ניתן להפחית את מסוכנותו של המשיב ע"י שחרורו באחריות אביו ואחיו לצפון הארץ, מקום המרוחק ביותר מאילת, הוא מקום מגורי המתלוננת.

על החלטת שחרור זו מוגש הערר שבפניי.

עמוד 1



לטענת ב"כ העוררת, שגה בימ"ש קמא עת קבע מסוכנות לא גבוהה הקמה מהמשיב, למרות הרשעותיו הקודמות, למרות מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו, ולמרות הנסיבות האחרות בהן בוצעו העבירות במקרה שבפנינו, היינו הכאת המתלוננת בפני בני משפחתה.

לעומתו, סבור ב"כ המשיב כי החלטת המשיב מאוזנת וראויה, וכי לא יכולה נשקפת סכנה מהמשיב למתלוננת במידה ויורחק ממקום מגוריה, ממקום הנמצא כ-6 שעות נסיעה מאילת. עוד ציין ב"כ המשיב כי היתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, ולא היה ראוי לפרט בהודעת הערר את הראיות שלא צוינו בכתב האישום, ואף לא נטען לגביהן בפני בימ"ש קמא. עמדת הסנגור הינה כי יש לקבל את התרשמות בימ"ש קמא מהערבים, לאחר שאלה נבחנו על ידו ונמצאו ראויים.

לאחר עיון בחומר הראיות, מצאתי כי יש ממש בערר.

אכן היתה הסכמה בבימ"ש קמא לקיומן של ראיות לכאורה, אולם נודעת חשיבות רבה לעיון בחומר הראיות, גם כאשר ישנה הסכמה שכזאת, ככל שמדובר בצורך של ביהמ"ש ללמוד על מסוכנותו של העצור, גם מתוך הראיות הפריפריאליות שבתיק החקירה. כך למשל, נודעת חשיבות רבה במקרה שבפנינו לעדות אמה של המתלוננת, אשר מצינת, בין היתר, כי אין זו הפעם הראשונה שהמשיב מכה את בתה, וכי היא מתלוננת בפניה פעמים רבות על התנהגותו האלימה כלפיה. כמו כן, ישנה חשיבות לעדות השוטר שהגיע לבית המתלוננת בארוע הראשון (הוא הארוע השני כרונולוגית), שם הוא מדגיש את מצבה של המתלוננת, בהיותה נסערת ומפחדת מהמשיב.

בימ"ש קמא התייחס לראיה אחת מכלל הראיות שבתיק החקירה, והכוונה לאותו תמליל של שיחה שהמשיב הקליט את המתלוננת במהלך שיחת טלפון עמה. אולם, דווקא משיחה זו אפשר ללמוד על המניפולטיביות של המשיב אשר מנסה לגרור את המתלוננת להודיה, כביכול, שהיא שוכרת אנשים שיפגעו בו, אך היא לא נגררת לכך ומכחישה את הדברים. בהערה אוסיף כי גם אם היה ממש כלשהו בחשדותיו של המשיב לענין מעשיה של המתלוננת וכוונותיה לפגוע בו, הרי שבתי המשפט קבעו כלל ברור וחד משמעי ולפיו בשלב המעצר ביהמ"ש אינו מכריע בשאלות של מהימנות ומשקל, ועצם העובדה כי מן העבר האחד ניצבות ראיות אשר תומכות באשמה ומן העבר האחר ישנן ראיות התומכות בחפות, איננה מחייבת את המסקנה כי לא הורם הנטל של הראיות לכאורה להוכחת האשמה. אולם, כאמור, מהתמליל לא ניתן ללמוד מאומה לחפותו של המשיב.

עוד ישנה חשיבות רבה להרשעותיו הקודמות של העורר, אשר כוללות, בין היתר, שתי עבירות של אלימות כלפי בת הזוג. מדובר בעבירות שבוצעו, באופן מפתיע, בדומה לעבירה שבפנינו, ובגין תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה של 6 חודשים.

בנסיבות אלה, לא היה מקום לקבוע מסוכנות שאינה מהרף הגבוה, כדברי ביהמ"ש בהחלטתו, בוודאי שלא בלא קבלת תסקיר אשר יבחן את מסוכנותו של המשיב על רקע קשריו עם המתלוננת. כמו כן היה מקום לבחון, בסיוע שירות המבחן, את הערבים שהוצעו, כאשר על פניו האח הצעיר בן ה-21 ספק רב אם יוכל להוות דמות מציבת גבולות למשיב, וזאת מבלי להתייחס לכך שבחקירתו הקצרה בפני ביהמ"ש, נמצאה סתירה כאשר טען שלא נחקר במשטרה אך התברר שיש לו תיק סגור משנת 2013.



אשר על כן, אני מקבלת את הערר ומורה על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

שירות המבחן יגיש תסקיר על המשיב בתוך 14 יום מהיום.

התסקיר יוגש לבימ"ש השלום באילת, אשר מתבקש לזמן את הצדדים לדיון מחדש בפניו, כדי לבחון מחדש את מסוכנותו של המשיב ואת שאלת אפשרות שחרורו לחלופה.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ה, 09/01/2015 במעמד הנוכחים.

רויטל יפה כץ , סגנית נשיא

הוקלדעלידיעדנההרוש